

MARIA PONS
TREURE LA POLS

Propòsits

ENS TROBEM al forn de pa i pastisseria Vila d'Alpicat. Les dependentes, amables com elles soles, no es queixen mai del xivarri de les amigues. Crec que els agrada escoltar les nostres rialles i discussions a vegades, fins i tot, desbarátades.

Avui, és la Roser la que enceta la conversa: "M'he fet el propòsit de deixar de fumar. No penso agafar una cigarreta ni per mal de morir". "I això?", pregunta la Montse, fumadora empedreïda com ella, "que potser et trobes malament?". "No, que va!", exclama la Roser, "el que m'ha fet voler deixar-ho és la butxaca". "La butxaca?", torna a preguntar la Montse, que no s'ho acaba de creure. "Sí, la butxaca. Vaig començar a fer números i quan vaig acabar, no m'ho podia creure. Una mica més i tinc un infart. Vaig tenir la impressió que durant tots els meus anys de fumadora havia calat foc a un pis". "Mira que n'ets d'exagerada", replica la Montse, que no pensa pas deixar de fer-ho.

"Tu fes números i veuràs com caus de la cadira de l'ensurt".

Ara, és la Júlia la que segueix la conversa. "Jo també tinc un propòsit per aquest any. A l'acabar les festes començaré un règim rigorós. Sigui com sigui, he de

fer fora aquest flotador que em dona la volta al ventre com si fos un dels gomàtics del Michelin". "Doncs guaita", interromp la Carme, "jo ja he anat a inscriure'm a un gimnàs. Vull recuperar, poc o molt, els músculs. Tot em penja. Encara que em conformaria a reduir les ales de muricec dels braços". La Rebeca interromp: "El meu propòsit per aquest any és aprendre japonès". "Doncs jo", continua la Maite, "he fet el ferm propòsit d'estalviar. He obert un compte bancari on cada mes ingressaré diners que esborraré del pensament. Serà com si no els tingués. No els trauré per a res, ni així baixi el cel a la terra". La Dolors segueix: "Jo viatjaré. Vull fer la volta al món". "Lo meu és molt més relaxat", diu la Berta, "ja he fet la llista dels cent llibres que m'he de llegir enguany".

L'Emi, escolta, calla i somriu, fins que, com sempre, acaba amb una de les seves sentències: "De la conversa d'avui, caldria que n'aixequéssim una acta. Més que res, per veure quin d'aquests propòsits arriba a Cap d'Any. Bé, no cal ni anar tan lluny. A veure qui ho aconsegueix fins a passat l'estiu". Cap de nosaltres bada boca. Millor parlar d'una altra cosa.

"M'he fet el propòsit de deixar de fumar. No penso agafar una cigarreta ni per mal de morir"